

корона. Ябълката недалѣчъ пада отъ дървото, у качуляститѣ кокошки всичкитѣ пилета сж качулясти, и на господарѣтъ — Християнитѣ не се аресва ленната зависимость отъ мюсюманина. Той позволи на Българитѣ — Християнитѣ да се въоръжатъ и да се готвятъ да прѣминатъ Дунава, а на своята румжиска земля да чака благоприятниѣтъ часъ.

Тѣй отпваха работитѣ на Дунава, въ Балканитѣ и по двѣтъ страни на Балканитѣ. Правителството на Високата Порта на всичкото това малко рнимание обръщаше, като мисляше, че правото е на негова страна. Българитѣ бѣхж рап, не народъ. Още слѣпи, тѣ не виждаха Божийтъ свѣтъ. Впрочемъ, нѣмаше още нѣщо такова, което да стрѣсне турцитѣ; за сега имаше само опитвания. Вѣйводитѣ самички дошли да распитатъ, да поразгледатъ страната, да послушатъ какво приказватъ и да поговорятъ съ людитѣ на своето племе.

Старийтъ Стефанъ не позволи да пушатъ тютюнъ и рече:

— Тютюнъ не пушете; казацитѣ иматъ соколови очи и лисиченъ слухъ. Охъ, юнаци сж тѣ! Всички до единъ си струватъ за хайдути. Макаръ тѣ и да сж царска войска, но Славяне, наши.

Вѣйводата си подсуква мустацитѣ; — Много ли сж тѣ у васъ?

— Много ли сж, малко ли сж, не зная; не могатъ да се прѣброятъ. Юнаци сж тѣ, навсѣкждѣ ще пристигнатъ, навсѣкждѣ ще се появятъ, даже тамъ дѣто не сж ги сѣли.

— Истина е, измърмора Кушчията. — Ако не бѣха тѣ, азъ не би се скривалъ тукъ като бурсукъ отъ хрѣткитѣ, а би водялъ хорото въ твойто Нейково. Сега отъ тѣхъ не можешъ да поминешъ тамъ; пиятъ си винце и нашитѣ дѣвсейки милватъ и пригрѣщатъ.

— За това пакъ днесъ тѣ ще ни оставятъ спокойни.

— Не се твърдѣ надѣвай. Тѣ играятъ, гуляятъ, веселятъ се, по щомъ затрѣбн трѣбата, тѣ всички изведижджъ сж на конетѣ; вѣтарѣтъ си играе съ тѣхнитѣ